
Mona gimtėnė nuleidusi sparna,
Vėšta pereklė pėlka kãp varna.
Pri tava mūrelė mamalė siediejė,
Verpdama pakolas, krīželius diejė.

Matau pru mėgla – metu malūna:
Sėinas gumboutas, kepurie kaltūna
Ėr savi, pėimenė, beganont po kėima
Bergždėnė vuoška be vėlnas ėr pėina.

Do prūdus padaržie smalėna dumblėnus,
Tėn baltas lelėjės ruoviau kãp lėnus.
Pasikaišusi sijuona par vėsa dėina,
Braidiau ajerīnūs su gondro vėina.

Tėn lokštu kliebiū kliebė židiejė
Karklažvėrblē mušies, vākus periejė
Atstatiosės pėlvus priš saulė kãp lūgnus
Žaliūkės galonda baltkriaunius ė lūgnus.

Mona gimtėnė patvuoriūs agounas,
Tuos senuos sermiegas trūks ligu dounas.
Bolvelės paspielosės vuobelis vėina,
Vo kvietku palungie daugiau kãp šėina.

Gimtėnė nugriuovė, sudrapakava,
Ton vėituo pastatė „Babeli“ sava.
Belėka kaštans so sena špuokinīče
Deg ėr nesudeg grabnīčiu žvakelės.